

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudce Tomáše Langáška a soudkyně Veroniky Juříčkové v právní věci žalobců: **a) Ing. L. K.** a **b) Ing. V. K.**, oba zastoupeni Mgr. Martinem Řandou, LL.M., advokátem, sídlem Truhlářská 1104/13, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 10. 2023, č. j. MD-29098/2023-930/3, sp. zn. MD/29098/2023/930, o kasační stížnosti žalobců a) a b) proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 14. 12. 2023, č. j. 62 A 93/2023-19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci a) **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupce Mgr. Martina Řandy, LL.M., advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- IV. Žalobkyni b) **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jejího zástupce Mgr. Martina Řandy, LL.M., advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a řízení před krajským soudem

[1] Krajský úřad Jihomoravského kraje ve vyvlastňovacím řízení usnesením ze dne 30. 6. 2023 žalobce jako vyvlastňované dle § 39 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, vyzval k odstranění nedostatků jimi předloženého znaleckého posudku (jehož předmětem je stanovení obvyklé ceny pozemků parc. č. XA, XB, XC a XD v k. ú. X pro výkup v souvislosti se stavbou silnice I/53 Branišovice-Pohořelice) a k tomu určil lhůtu 30 dnů.

[2] Odvolání žalobců proti uvedenému usnesení krajského úřadu žalovaný zamítl a výzvu k odstranění nedostatků potvrdil.

[3] Rozhodnutí žalovaného napadli žalobci žalobou.

[4] Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je nepřipustná, neboť usnesení správního orgánu podle § 39 správního řádu je úkonem, jímž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.

[5] Z uvedeného důvodu krajský soud žalobu dle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) a § 70 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“), odmítl.

II. Kasační stížnost

[6] Proti usnesení krajského soudu podali žalobci (stěžovatelé) kasační stížnost dle § 102 a násl. soudního řádu správního.

[7] V kasační stížnosti stěžovatelé uvedli, že napadené usnesení je nesprávné, neboť nebyly dány zákonné důvody pro odmítnutí žaloby, žaloba měla být věcně projednána a mělo jí být vyhověno.

[8] Kromě výše uvedeného se stěžovatelé v kasační stížnosti obsáhle vyjadřovali výhradně k řízení před správními orgány a žalobou napadenému rozhodnutí. Podstatou jejich výhrad byly nedostatky posudku opatřeného vyvlastnitelem a z toho plynoucí absence podmínek pro vedení vyvlastňovacího řízení.

[9] Stěžovatelé navrhli, aby Nejvyšší správní soud zrušil jak usnesení krajského soudu, tak rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 10. 2023 a usnesení Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 30. 6. 2023 a věc vrátil krajskému úřadu k dalšímu řízení.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[10] Nejvyšší správní soud se v první řadě musel zabývat přípustností kasační stížnosti.

[11] Podle § 102 s. ř. s. je kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se stěžovatel domáhá zrušení soudního rozhodnutí; kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li dále stanoveno jinak.

[12] Jestliže stěžovatel napadá rozhodnutí soudu o odmítnutí žaloby, přichází v úvahu pouze kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí krajského soudu o odmítnutí žaloby. Z povahy věci nelze namítat žádné jiné důvody [srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 5. 2007, sp. zn. III. ÚS 93/06, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 1. 2006, č. j. 2 As 45/2005-65].

[13] Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. platí, že *kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl*.

[14] Stěžovatelé sice správně odkázali na § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., jak je však zřejmé z části II. tohoto usnesení, jejich námitky vůbec nesměřují proti závěru a argumentaci krajského soudu, že žaloba stěžovatelů byla s ohledem na kompetenční výlukou nepřipustná.

pokračování

Uvedli sice, že krajský soud jejich žalobu měl věcně projednat a měl jí vyhovět, neuvedli k tomu však žádnou argumentaci. Jak stanoví výše citovaný § 102 s. ř. s., kasační stížnost je opravným prostředkem proti rozhodnutí krajského soudu. Kasační námitky v projednávané věci však na usnesení krajského soudu a v něm obsaženou argumentaci nijak argumentačně nereagují, míří proti rozhodovacím důvodům žalovaného správního orgánu a jeho postupu.

[15] Stěžovatelé přitom byli podle § 109 odst. 1 s. ř. s. usnesením ze dne 11. 1. 2024, č. j. 6 As 364/2023-12, vyzváni k odstranění vad podání a řízení a byli poučeni o tom, že kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., o zákonných náležitostech kasační stížnosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s. i o tom, že formulace konkrétních důvodů (kasačních námitek) je nezbytnou podmínkou projednatelnosti kasační stížnosti, neboť stěžovatel jimi vymezuje okruh přezkumu rozhodnutí krajského soudu ze strany Nejvyššího správního soudu, který je uplatněnými důvody zásadně vázán (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

[16] Ve vztahu ke kasační stížnosti napadenému usnesení krajského soudu však stěžovatelé i v doplnění kasační stížnosti pouze zopakovali, že žaloba měla být projednána a mělo jí být vyhověno. V dalším se opět obsáhle zabývali postupem správních orgánů.

[17] Z výše uvedeného vyplývá, že kasační stížnost je dle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřijatelná, neboť se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s.

IV. Závěr a náklady řízení

[18] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud výrokem I tohoto usnesení kasační stížnost odmítl [§ 104 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. a § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

[19] Výrokem II Nejvyšší správní soud rozhodl o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti, a to podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[20] Výroky III a IV Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení soudních poplatků za kasační stížnosti stěžovatelů, a to každému ze stěžovatelů ve výši 5000 Kč (§ 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Soudní poplatky budou vráceny ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení (§ 10a zákona o soudních poplatcích) k rukám zástupce stěžovatelů Mgr. Martina Řandy, LL.M., advokáta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. března 2024

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu